

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 27 stycznia 2016 r.

Poz. 904

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.20.2016.8 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 26 stycznia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.).

orzekam

nieważność uchwały Nr XVII/137/2015 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Trzcianka w rejonie ul. Wspólnej – rozbudowa cmentarza komunalnego - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałą nr XVII/137/2015 z dnia 17 grudnia 2015 roku Rada Miejska Trzcianki uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Trzcianka w rejonie ul. Wspólnej – rozbudowa cmentarza komunalnego.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 28 grudnia 2015 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) – zwanej dalej „u.s.g” - oraz przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 199 ze zm.) – zwana dalej „u.p.z.p.”.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały stwierdził, co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodnie z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21.01.2009r., sygn. akt III SA/Łd 564/08, wyrok NSA O/Z we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999r., sygn. akt II SA/Wr 364/098). Każda norma kompetencyjna musi być więc tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Realizując kompetencję, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w danym upoważnieniu. Norma kompetencyjna powinna być interpretowana w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (por. orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 5 listopada 1986 r., U 5/86, OTK 1996, nr 1, poz. 1).

W myśl przepisu art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż

przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Uwzględniając powyższe regulacje u.p.z.p. stwierdzić należy, że w przypadku naruszenia zasad sporządzania planu ustawodawca wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny, co oznacza, że nie każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części (por. wyrok NSA z dnia 25 maja 2009 r., II OSK 1778/08, *lex* 574411; zob.: Z. Niewiadomski (red.): *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz*, Warszawa 2004, s. 253-254).

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą kwestii merytorycznych, związanych ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna, inne załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. W odniesieniu do planu miejscowego, jego zawartość (część tekstową i graficzną), określają art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 1, art. 20 ust. 1 u.p.z.p., a przedmiot, a więc wprowadzone ustalenia, określa art. 15 ust. 2 i 3 ustawy. Natomiast standardy dokumentacji planistycznej, określa wydane na podstawie delegacji ustawowej Rozporządzenie (por. wyrok WSA Gliwicach z dn. 11 kwietnia 2011r., II SA/GL 1124/10, CBOSA).

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 3 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu. Natomiast w myśl § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587) – zwane dalej „rozporządzeniem” - projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać granice i oznaczenia obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

W myśl z art. 3 pkt 39 ustawy z 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.) pod pojęciem środowiska, rozumie się ogół elementów przyrodniczych, w tym także złoża kopalin, które zgodnie z art. 125 tejże ustawy, podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu kopalin, w tym kopalin towarzyszących. Ponadto zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku - Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) udokumentowane złoża kopalin oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. W przedmiotowym planie Rada Miejska Trzcianki nie ujawniła w części tekstowej i graficznej planu udokumentowanego złoża węgla brunatnego „Trzcianka” (nr złoża 450).

Wskazać także należy, iż ustawą z dnia 09 października 2015 roku o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r., poz. 1777) dokonano z dniem 18 listopada 2015 roku zmian m.in. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zdaniem organu nadzoru nieuregulowanie przez prawodawcę kwestii przejściowych, pozwalających na stosowanie dotychczasowych przepisów do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie zmian ustawowych, oznacza zastosowanie zasady działania nowego prawa wprost. W wyroku z dnia 8 listopada 2006 roku (OTK-A 2006/10/149, Dz. U. z 2006 r. Nr 206, poz. 1522) Trybunał Konstytucyjny wskazał, że *„Milczenie ustawodawcy co do reguły intertemporalnej należy uznać za przejaw jego woli bezpośredniego działania nowego prawa, chyba że przeciw jej zastosowaniu przemawiają ważne racje systemowe lub aksjologiczne”*.

W myśl z art. 15 ust. 1 u.p.z.p., w zmienionym od dnia 18 listopada 2015 roku brzmieniu, burmistrz sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu przedstawia się w szczególności:

- 1) sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2-4 u.p.z.p.,
- 2) zgodność z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1, wraz datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2 u.p.z.p.
- 3) wpływ na finanse publiczne, w tym budżet gminy.

Dołączone do przedmiotowego planu miejscowego uzasadnienie nie zawiera jednak treści i informacji, o których mowa ww. art. 15 ust. 1 u.p.z.p.

Mając na uwadze powyższe niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann